

De Vallei nr. 30

Jaargang 6, maart 2016

Samenstelling [Monika Macken](#)

Een *Eigen-Zinnige* uitgave

Beeldend werk - aquarel

[Liliane Goossens](#)

Gedichten

Hervé Deleu

[Frans A. Brocatus](#)

[Leen Raats](#)

Lieve Devijver

[Marijke van Hooff](#)

Verbrand eikenhout ruikend naar rozen

Jaag het vuur niet aan
als de wind is liggen
vuurvliegjes barend
die zich laven aan onrustig bloed
omvat geduldig
het glimwormlicht van de assen
verbrand eikenhout ruikend naar rozen
tot de wind opsteekt
en het vuur laait

in zijn armen kleurt ook de maan rood.

Hervé Deleu

Je denkt niet aan rood

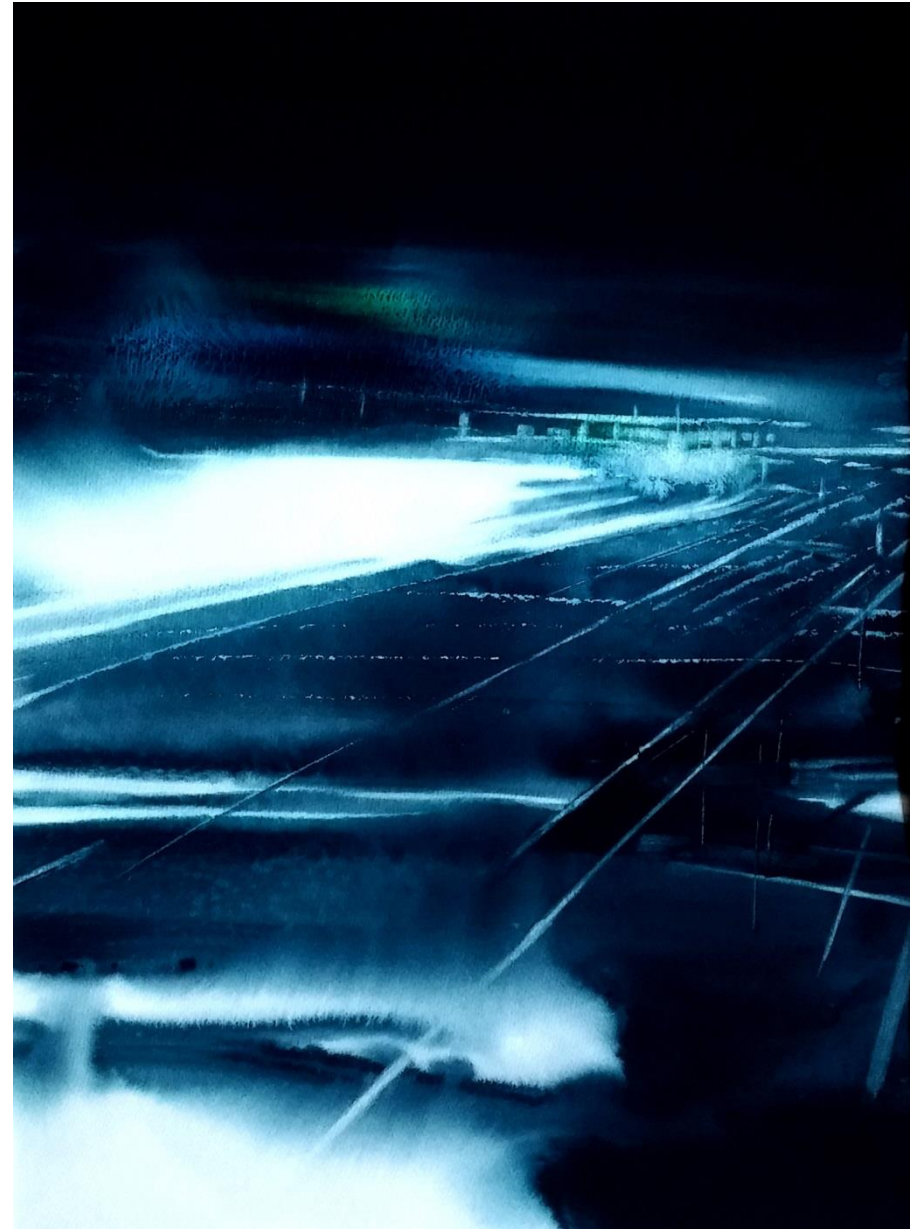
voor Gitta Veraart

Je denkt dat je vallende sterren ziet
maar het zijn klinknagels uit een afgebroken
vliegtuigvleugel. Je legt jouw vingers op haar
ogen: wijsvingers middelvingers ringvingers,

je fluistert met witte stem:
je ziet niet altijd wat je ziet.

Je hoort de woorden van een dode schilder: als ik
geen blauw meer heb dan gebruik ik rood. Je volgt
de aders op haar handen, ze worden onzichtbaar
bij haar vingers. Je denkt niet aan rood.

F.A. Brocatus

Brandlijn

hier sta ik aan de rand
van een zomerdag. adem rood
zoek houvast

meer is het niet. een kind
dat ik was. vond geen schelpen
maar gebroken glas

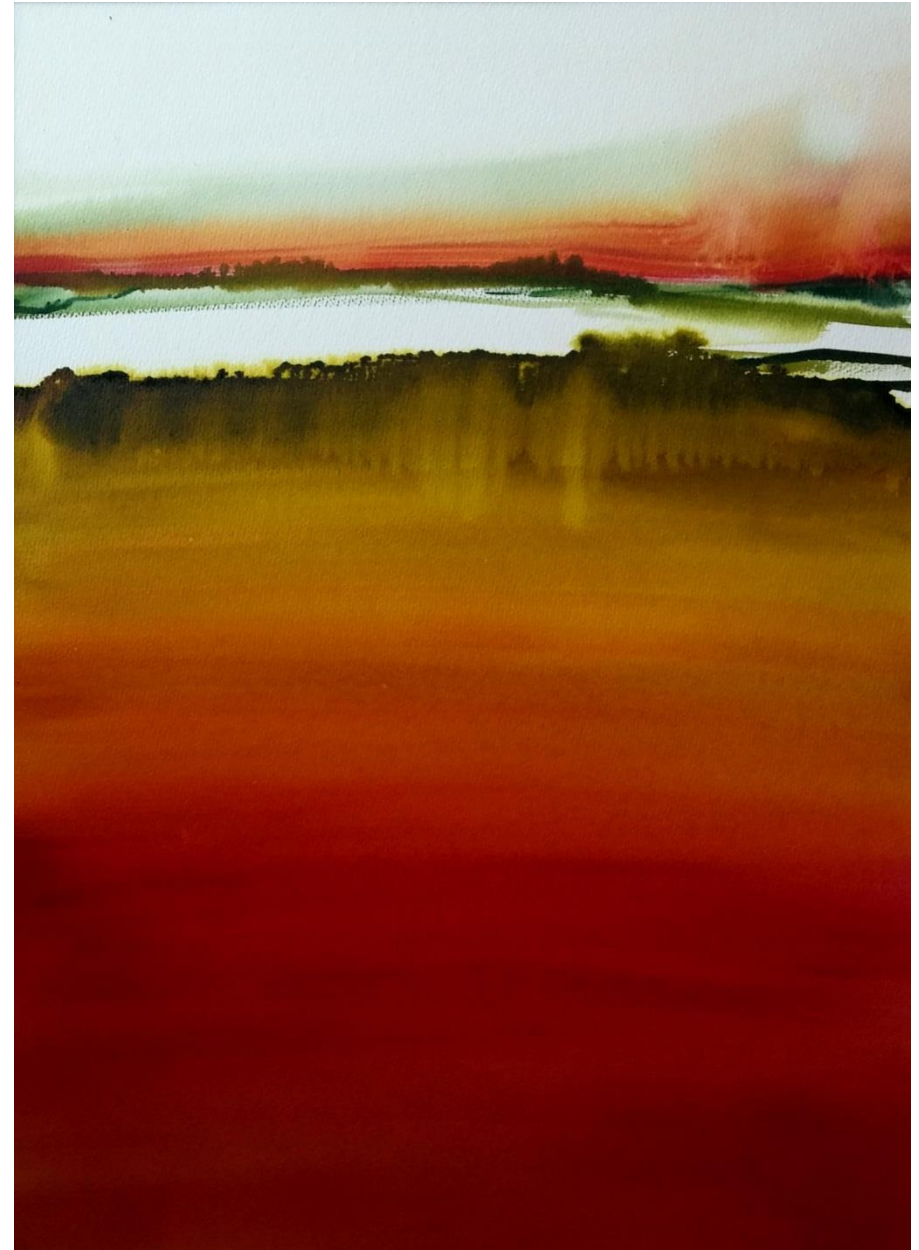
komt de wind
dan zal ik zwerven
in een bries die vleugels gaf

valt de avond
dan zal ik zalven
wat in me schemert, wat met mij barst

breekt de nacht aan
dan zal ik zwijgen
koel als een meer, diep als een graf

hier sta ik aan de rand
van een zomerdag

Leen Raats

Draaien

is de aard van de aarde
zie maar hoe mooi de zon opgaat
de avond valt
het lente wordt

Barsten, stuwen

is de aard van de aarde
Wie ooit op een bergtop stond
of aan de rand van een ravijn
of onder lava bedolven werd

Beven, breken

doet deze onwetende aarde
ze schudt zeeën uit hun kuipen
en jaagt mensen op
ze begraaft kinderen in zee
en hun ouders onder de huizen

Lieve Devijver

mist omringt ons
zwijgt de dorpen dicht
in het trage licht
waarin wij trachten
de wereld te onthullen
laten straten zich raden

ik fantaseer huizen, kamers,
bewoners, luisterend naar
treurig stemmende sonates
verhalen lezend die hen
zullen gaan bepalen

mist biedt ongeziene ruimte
wie zoekt mag eerst verdwalen

Marijke van Hooff

